

ධර්ම වින්තා

නවතින්ත - සිතන්ත

1. වියළි හැකිලි ගිය කොළය ඔබට විශ්වයේ ඉතිහාසය කියාපායි.
2. ඉඳහිට හෝ තමාගේම අවමගුලට සහභාගි වීම මැනවි.
(මැදුම් සගියේ සතිපට්ඨාන සූත්‍රය බලන්න)
3. තමාගේම කය කැබලිවලට ගලවා නැවත සවිකරගන්නා හැටි ඉගෙන ගන්න.

- කොටස් 07 :-
1. අත් ඇට
 2. පා ඇට
 3. කෙණ්ඩා ඇට
 4. කලවා ඇට
 5. උකුල් ඇට
 6. පිට කටුව
 7. හිස් කබල

(මැදුම් සගියේ සතිපට්ඨාන සූත්‍රය බලන්න)

4. හැම මිනිසෙක්ම සොහොන් කොතකි.
හැම මුහුණක්ම වෙස් මුහුණකි.

5. ඉඳුරන්ගේ සිරගෙය :

විනිවිද දැකීමට නොහැකිවන තාක් අප දකින දේම අපේ දර්ශන පථය අවුරාලයි.

6. “මාන්තය”යනු

- පොදු දේපලක් (පයවි, ආපො, තේපො, වායො) අයථා ලෙස තමා සතු කර ගැනීමකි.
- තම සහජීවීන් මානසිකව සූරා කෑමකි.

7. “උපාදාතය” විලංගුවක් නම්,
“උපධි” කිහිලි කරුය.

8. ඔබ කෙනෙකුට උදව්වක් කරන විට එය ඔහුගෙන් අතීතයේදී ගත් ණයක් ගෙවීමක් පමණකැයි සිතන්න.

9. සිවුපස ප්‍රත්‍යාවේෂපාවට යටින් ඇති ආකල්පමය වෙනස :

කලින් මේ කයෙහි සාධම්බර අයිතිකරුවාට සිටි ඔබ, දැන් එය අකැමැත්තෙන් රැකබලාගන්නෙක් පමණි.

10. නිහැඩියාව කෙතරම් අසිටිමන්ද ?

එනමුත් -

ශබ්ද ඔබ නිහැඩියාව ගැන දැනුවත් කරයි.
නිහැඩියාව ඔබ ශබ්ද ගැන දැනුවත් කරයි.

11. ලොවට අප වඩාත්ම අවශ්‍ය වන්නේ අපට අප එපාවූ විටය.
12. අප සියල්ලන්ම ලැබීමට සුදුසු වන්නේ සියල්ලන්ම අත්හළ විටය.
13. “ඊයේ ” යනු ඊයේ රෑ දුටු සිහිනයකි.
 “හෙට” යනු අද රෑ දකින සිහිනයකි.
 “අද ” යනු දවල් හිනයකි.
14. මහලුවිය වනාහි තරුණ වියේ කාටුනයකි.
15. ඇස් තිරයෙහි වැටෙන ජවනිකා නරඹන්න.
 කන් බෙරයෙන් නැගෙන බෙර හඬට කන් දෙන්න.
16. බොහෝ සටන්වල යුදබිමත් ජයබිමත් වන්නේ ඔබේ වටිනයේ දුච්චම තැනය.
 (* හිතක මහිම 1 පිට 08 බලන්න) (බලකොටුව)
17. හැම හුස්මක්ම ඔබේ අවසන් හුස්ම ලෙස ගන්න.
18. නිතරම අලුත්වන. නිරතුරු නොපවතින රහපෑම් රැසක් වන මේ ජීවිත නාට්‍යයේ “නැවත රඟදැක්වීමක්” දැකීමට ඔබට අවස්ථාවක් නැත. ඉක්ම ගිය ජවනිකාව ගියා ගියාමයි.

 ඉහිය

 “..... කෙනෙක්ද යත් මහණෙනි. ඔයත් ඇති සියලු සංස්කාරයන් ගැන කලකිරෙන්න. ඔයත් ඇති සියලු සංසාකාරයන්හි නොඇලෙන්න. ඔයත් ඇති සියලු සංස්කාරයන්ගෙන් අත් මිදෙන්න”
19. කලින් අඟුරුකැට දුටු තැන්වල නොකැපූ මැණික් කැට දැකීමට මෙමත්‍රිය ඔබට ඉඩ සලසා දෙයි.
20. “ද්වේශය” නමැති නිසරු මූකලානට ඉහලින් “කෞන්තිය” නමැති වෙල්ල බැඳ උතුරා ගලා යන පරිදි “මෙත් ගහ” ඒ දෙසට හරවන්න.
21. නාමරූප

 නාමරූපයෙහි “රූපය” නාම මාත්‍ර රූපයකි
 (පඨවි, අපො, තේජො, වායො)

 නාමරූපයෙහි “නාමය” නාම ස්වරූපයකි
 (වෙදනා, සඤ්ඤ වේතනා, එසෙසා මනසිකාරො)

මක්තිසාද යත්.

 නාමය, රූපයේ සේයාවක් සිතට නගා දෙයි. රූපය, නාමයක් ඉල්ලා සිටී.
22. ආත්ම ප්‍රතිරූපයක් මවාපාන නාමරූපයෙන් ඇතිවන මූලාව, කණිනාඩියේ මා දුටු තැනැත්තා (මගේම පිලිබිඹුව) කණිනාඩියට පිටු පෑ පසුන් මා දෙස බලා සිටිනැයි සිතීමක් වැන්න.